

§§ 2 og 3 (se Tillæg A. Sp. 1731—32) ansaas vedtagne uden Afstemning.

Forslaget under Nr. 2 af Udvalgets Flertal til Lovforslagets § 4, saalydende:

§ Linie 2 forandres „3,159,000“ til „3,770,000“.

ansaaes vedtaget som Følge af den under Nr. 1 foretagne Afstemning.

Lovforslagets § 4 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Til de i § 1 omhandlede Anlæg m. v. kan anvendes, foruden de til Expropriationen af de paagjældende Arealer medgaaende Summer, et Beløb af 3,770,000 Kr. og til Vansens Forsyning med Driftsmateriel et Beløb af 720,000 Kr.

Af disse Beløb kan i Finantsaaret 1887—88 anvendes indtil 1,000,000 Kr. vedtoges med 37 Stemmer mod 2.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges med 46 Stemmer mod 1.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt forstkommende Tirsdag Kl. 1^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

1) Justitsministeren fremsætter:

a. Forslag til Lov om Fredning af Ederfugle.

b. Forslag til Lov om en Forandring i Bestemmelserne om de til Færverne ankomende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne.

2) Æneste Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Fredn. 14. Okt. 1773 om Selveitergaardens Arv paa Bornholm m. v.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyrablens og Husdyrbrugets Fremme.

Mødet hævet Kl. 5.

Otte og tyvende Møde.

Tirsdagen den 14de December 1886 Kl. 1^{1/2}.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det paahviler mig i Dag at meddele, at 3die Landsthingsmand for 11te Kreds, Redaktør Bølling, er afgaaet ved Døden, og at som Følge heraf et nyt Valg maa finde Sted i den nævnte Kreds. Den endnu i yngre Alder afdøde Landsthingsmand havde jo kun ganske kort været Medlem af Thinget, og Sygdomsforfald forhindrede ham derhos saa godt som hele Tiden i at være her til Stede, saa at der vistnok ikkun er meget faa af os, som have faaet Lethed til at stifte et endog blot udvortes Bekendtskab med ham. — Er jeg derfor ude af Stand til at dvæle nærmere ved dette Dødsfald, saa er der jo nys indtruffet et andet, som her bør berøres allerede af den Grund, at den Vortgangne tidligere i en lang Arrække var et af dette Things mest indflydelsesrige Medlemmer, men især fordi Geheimekonferentsraad Madvig ved al sin Væren og Virken, sin hele Personlighed, indtog en enestaaende Plads i vort Land, hvortil der ikke findes nogen Arvtager.

Alt oftere er der i disse Dage mindet om, hvorledes Madvig, da for nogle Aar siden et af Europas berømteste Universiteter fejrede sin Stiftelsesfest, hiljedes i de Værdes Kreds som den af alle Samtidens Philologer uden Sammenligning Ypperste — en Hilsen, der kort efter atter lød ved vor egen Høitales Jubelfest. Ikkun hvor hele den videnskabelige Verden kunde siges at være famlet, turde en saadan Dom sælbes til Væren og Hæder for ham og hans Fosterland. Men der er en anden, ikke mindre Hæder, som ikke de Fremmede, ikke Udlandet, men netop Hjemlandet maatte være nærmest til at give Udtrykket, Anerkjendelse af det fjældne Værd som Statsborger og Menneffe. Og hvo iblandt os har vel nogensinde tvivlet om hans sande Elskelighed eller om hans ustrømte offerberedvilige Kjærlighed til vort Fædreland, der aldrig fløvedes, men stedse bød ham at kæmpe for, hvad han efter sin samvittighedsfulde Over-